

LEHÓCZKY ÁGNES  
*Szobai jegyzetek*

*Vannak napok  
amik nem huszonnégy órából hanem  
olykor többlől vagy kevesebből állnak attól függően  
mennyire boldog vagy boldogtalan az ember.  
E stachurai mondat foglalkoztatott egész idő alatt  
hogy a márciusi influenza levert a lábamról  
és három napja lázasan a szél föl-le szaladgálását  
hallgattam  
amint megszállottan rugdalta a focilabdát a betonfalnak  
palántákat vödörket kerti avart  
mindent felkavarva*

*fémrostok játékát hallgatom  
védő maszkja mögött mint Lancelot harcol a szomszéd  
a vas elemekkel  
szikrát ver virtuóz csatájuk  
miközben a kerítést hegeszti*

*dohányszagú öreg Mercédeszben döcögünk  
a zivatar rámászik a szélvédőre  
mint elcsapott erdei vad ránk lapul*

*északi akcentussal mesél olajos keze a kormányon  
megmosolygom kissé fölényesen  
vándorkocsis perpetuum mobile  
mert ha éppen úgy találja kedve  
Glasgowból akár Budapestre is átgurulhat, háza a hátán  
...különös...  
bár szerinte legalább éppen ilyen különös zuhogó  
esőben a tengert venni célul defektes biciklivel*

*a világ éntőlem most feláldozhatja életét az alkimiáért  
itt a takaró alatt biztonságos*

*azután a léggömbös utazások  
a szavannák szívében illetve szíve felett  
hirtelen elpattanok a szúrós fücsomóktól  
mezítláb elrúgom a fonott kosarat  
és egyszerre mindent meglátok  
a majomkenyérfa két dimenziós koronáját  
a föld száraz tenyerei szomjas gesztusai  
zebracsíkok hullámvázát mint a tengert  
rubin flamingókat (vannak ott biztos flamingók)  
transzparens vércseppek  
száradt kérges elefánttesteket  
ezeréves titkokat tárnak fel utódaiknak,  
homokszemekben mély kutakat*

az öregek a városról mindent tudnak  
feltérképezett emlékezetek ők  
fellángol hamu-szemük rejtett sikátorok leírásakor  
izgalommal és szenvedéllyel adnak útbaigazítást  
az idegennek

Brighton Anglia Szent Péter tere  
a galambok kegyvesztett szerepét a sirályok töltik be  
hatalmas testük esetlen koldul a forgalomban

én és egy jelentéktelen színű labda farkasszemet  
néztünk egymással a tengerparton  
legyőzhetetlen vágy tört rám  
hogy nekifutásból belerúgjak  
abba a rúgásba mindent beleöltem volna

de visszafogtam magam érthetetlenül

PALLAG ZOLTÁN

## *Szeptember, avagy nem felejték*

volt utószezon után Tihanyban  
egy szombat délután a parton  
szeptember kétezeralahányban  
délben ha jól emlékszem vagy pardon

a füredi busz már reggel felvitt  
az apátságához jaj dühös voltál  
pedig az idő és a táj meghitt  
sétát kívánt volna kigomboltál

egy gombot én mondtam szép időnk van  
mászáltunk is de az nem séta volt  
kanossza mondjad mondtad időnk van  
de én kanosszát járó dzsontravolt

csak hallgattam amikor a parthoz  
értünk csak akkor kérdeztem meg hogy  
ennél-e valamit ez magamhoz  
képest locsogásnak számít meg hogy

igyunk kávé a semmitmondáshoz  
igazán értek mondtad akkor is  
nem kérek kávé de a mólóhoz  
menjünk ki a szád jégkrémtől csokis

és mintha minden rendben lenne mi  
kifeküdtünk és két cipő között  
pont elfért egy hajó hát lenne mit  
megbeszélni szemedbe könny szökött

egy csikket az őszi tóba dobtam  
igen szeptember volt nem felejték  
az a szombat néha elémtoppan  
ha a hídról egy csikket leejtek